

»Eg sá bara svart upp á lívið. Eg royndi at steðga myndini, men tað eydnaðist ikki. Tað gjørdist bara verri, tá eg skrivaði til fólk og royndi at steðga tí. Enntá vinkonurnar, ella tær, ið eg helt vóru mínar vinkonur, høvdu deilt myndin«

